

ikke har kunnet lade sig gøre, vil jeg for mit Vedkommende ikke ved at sige nej gaa direkte imod den foreliggende Overenskomst, men vil afholde mig fra at stemme.

Axel Møller: Jeg er enig med det ærede Medlem Hr. Munch i den første Del af de Præmisses, han fremførte, og jeg kan ikke se rettere, end at den meget berettede og skarpe Kritik, som nu ogsaa det ærede Medlem har fremført mod Traktaten, maatte føre til den Konklusion, at han stemte imod den. Jeg for mit Vedkommende er ikke i Tvivl om mit Standpunkt, jeg vil stemme imod, og jeg vil gøre det bl. a. under Henvisning til de Udtalelser, jeg fremsatte ved Sagens første Behandling, hvor jeg paapegede de meget alvorlige juridiske Vanskeligheder og Betæneligheder, der er ved denne Traktat. Jeg vil gerne her offentlig gentage, hvad jeg sagde i det Møde, der blev afholdt tidligere paa Dagen, at der i intet af det, der er fremkommet, hverken i det hemmelige Møde eller fra anden Side, indeholdes noget som helst, der anrokker ved de Betragtninger, som jeg da gjorde gældende, og som stadig staar urokkede. Jeg har end ikke set et Forsøg paa at rokke ved disse Betragtninger, og jeg maa føje til, at jeg i saa Henseende er ganske enig med Medlemmerne af mit Parti, og at den Betænkning, der er afgivet af de konservative Udvalgsmedlemmer, absolut ikke har afvist, men tværtimod sluttet sig til de Betæneligheder, der blev fremført fra min Side.

For at rekapitulere ganske kort disse Indvendinger vil jeg sige, at for det første er den foreliggende Traktat, som det synes at erkendes næsten fra alle Sider, paa mange Punkter saa tvetydig og uklar, at allerede dette kan gøre os vis paa, at det vil give Anledning til Splid og ikke til at skabe Fred og Forstaaelse, og for det andet vil Traktaten, hvis den vedtages, være vedtaget ud fra en Række forskellige Forudsætninger fra dansk og fra norsk Side. Lad mig i saa Henseende blot minde om de to Hovedpunkter, hvor det officielt er konstateret, at de to Regeringer har en ganske forskellig Opfattelse: Spørgsmaalet om Angmagssalik-Distriktets Udstrækning og Spørgsmaalet om Retten til at øve Jurisdiktion, baade gennem Lovgivning, gennem Politimyndigheden og gennem Domstole. Paa disse Punkter staar vi paa et fuldkommen diametralt modsat Standpunkt af det norske, og der hævdes der baade fra den danske og den norske Regerings Side absolut uforenelige Forudsæt-

ninger for Traktaten. Og endelig har jeg, som ogsaa andre Talere, peget paa den store Risiko, vi ved gennem Overenskomstens Vedtagelse at udskyde disse Spørgsmaal, indtil 20 Aar eller mere er forløbet, løber for at forringe vor Stilling, naar Sagen en Gang kommer til Afgørelse.

Disse Betæneligheder er ikke blevet mindre, men tværtimod forøget efter de Svar eller rettere den Mangel paa Svar fra den højtærede Udenrigsministers Side paa de Spørgsmaal, som jeg tidligere har stillet til ham, og som jeg ikke skal gentage her i dette offentlige Møde. Det har kun bestyrket mine Betæneligheder ved Traktaten og ved dens Konsekvenser, og som Følge heraf vil jeg stemme imod Traktaten og tilraade andre at gøre det samme.

Vanggaard: Ved denne Sags første Behandling udtalte jeg min Tvivl overfor forskellige Forhold denne Traktat vedrørende, og efter de Oplysninger, der siden Udvalgsbehandlingen er fremkommet, er min Tvivl om Rigtigheden af at vedtage Traktaten ikke blevet mindre. Jeg vil derfor ikke kunne stemme for den, men vil stemme imod den.

Reedtz-Thott: Paa Grund af mit ganske særlige Forhold til det foreliggende Forslag vil jeg gerne have Lov til ganske kort at begrunde min Afstemning. Jeg vil ikke stemme imod Forslaget, fordi jeg, hvis jeg var i Stand til at hidføre en Forkastelse, ikke vilde bidrage dertil. Jeg mener vedblivende, at Forslaget, selv med de Mangler, som saa stærkt er blevet fremhævet under denne Dags Forhandlinger, er den bedste Bro mellem Danmark og Norge, jeg mener, at vi uden denne Overenskomst, altsaa efter en Forkastelse af det foreliggende Forslag, vilde staa daarligere, ringere overfor Norge, og desuden haaber jeg, at de Skavanker og Skyggesider, der, som sagt, er blevet saa stærkt understreget i Dag, vil vise sig maaske at være mindre, end de er skildret. Dette er naturligvis en personlig Tro, som nærmest begrunder sig i et vist optimistisk Syn paa Forholdene, men som ogsaa i nogen Grad er støttet af de Erfaringer, jeg mener at have gjort under Forhandlingerne med Norge. Jeg havde egentlig haabet, at jeg kunde have stemt ja, men saaledes som Forhandlingerne er forløbet i Dag, kan jeg det ikke. Ikke fordi man med en efter min Mening daarlig Begrundelse og paa en noget haardhændet Maade har ødelagt det Forsøg, jeg gjorde paa at faa afhjulpet de Mangler,